

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Ing. V. Ch.,**
bytem,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2020, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2019, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 10. 2019 nebyl žalobce shledán invalidním podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“), z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

2. Žalobce namítá, že posudkoví lékaři učinili své závěry, aniž by dostatečně zkoumali jeho zdravotní stav. Rozhodnutí proto vychází ze špatně zjištěného skutkového stavu. Závěry posudkových lékařů nebyly dostatečně zdůvodněny, lékaři se též nedostatečně vypořádali se závěry odborných lékařů. Nebyly vzaty v potaz žalobcovy námitky. Absentuje posouzení dopadu zdravotního stavu na schopnost žalobce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho schopnostem s přihlédnutím k jeho vzdělání a dřívější činnosti.
3. Ze zpráv odborných lékařů konkrétně plyne, že žalobce mj. není schopen celodenního pracovního zatížení, není pro něj vhodný dlouhý sed a stoj a vyžaduje odpočinek. Dále, že žalobce trpí bolestmi hlavy, snadno se unaví a mívá pocity nevolnosti. Dle žalobce není pravdivé tvrzení uvedené v posudku o invaliditě, že paréza dolní končetiny je řešena peroneální dlahou. Toto řešení bylo sice žalobci doporučeno, avšak zatím k němu nedošlo. Žalobce nesouhlasí rovněž se závěrem, že by jeho obtíže bylo možné odstranit pravidelným cvičením, kdy toto dle něj neplyne ani ze zpráv odborných lékařů. Žalobce cvičí doma a dochází na rehabilitace, přesto ani to jeho potíže zcela neřeší. Není rovněž pravdivé, že by pracovní činnost žalobce byla čistě administrativní povahy, neboť žalobce naopak vykonává práci i v laboratoři či v terénu, a tato je i fyzicky náročná. Je pro něj navíc obtížná i práce u PC. Též nebylo zohledněno, že žalobce musí dodržovat režim epileptika. Pro pokles pracovní schopnosti má dle žalobce rovněž význam, zda je či není fyzicky přetěžován, k čemuž se posudková lékařka nevyjádřila.
4. Dle žalobce zejména zcela absentuje zhodnocení dopadů na jeho pracovní schopnosti a možnosti. Při procentuálním hodnocení nebylo zohledněno, že při mimořádné pracovní lékařské prohlídce po skončení DPN bylo shledáno, že pozbyl dlouhodobě pracovní způsobilost. Musel být převeden na jinou práci, která však tolik neodpovídá jeho kvalifikaci. Bylo mu též odebráno oprávnění ke vstupu do kolejiště. Nemůže tak nyní ani zdaleka využít své dosažené znalosti a zkušenosti. Toto nebylo zohledněno.
5. Zohledněno nebylo též to, že je u žalobce omezen i výkon běžných denních aktivit, kdy chodit může pouze s holí, běh je vyloučen, nemůže manipulovat s těžšími předměty a nemá řidičský průkaz, což též ztěžuje jeho situaci. Uvedené má též dopad na psychické zdraví žalobce, který pravidelně navštěvuje psychologku. Žalobce je dále v péči internisty a kožní lékařky.
6. Žalobce žádá o nové provedení důkazů a o opětovné posouzení jeho zdravotního stavu za jeho přítomnosti. Domnívá se, že v jeho případě mělo být jeho zdravotní postižení posouzeno podle kapitoly VI, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), přičemž míra poklesu pracovní schopnosti měla být stanovena o 35% a měla být dále navýšena o 10%.
7. Žalovaná trvá na správnosti svého rozhodnutí. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 7. 2. 2020, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované. Tento posudek dle žalované splňuje všechny potřebné náležitosti. Žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.
8. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a

právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

9. Soud vyšel z následujících právních předpisů.
10. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
11. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
12. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
13. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
14. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
15. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 11. 8. 2020 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Vznik invalidity byl komisí stanoven od 20. 9. 2019, neboť k tomuto datu byl žalobce odborně vyšetřen neurologem, přičemž v rámci tohoto vyšetření byly dle komise

jednoznačně prokázány skutečnosti, které svědčí o dopadu na schopnost soustavně pracovat. Komise konstatovala, že žalobce je schopen vykonávat soustavnou pracovní činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě, není vhodná práce ve výškách. Není též vyloučena rekvalifikace. Doba platnosti posudku byla stanovena do 31. 8. 2022.

16. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Při vypracování posudku vycházela komise z obsahu soudního spisu, spisové dokumentace PSSZ LPS pro Prahu 10 a zdravotnické dokumentace zaslané praktickým ošetřujícím lékařem. Žalobce byl na jednání přítomen a byl vyšetřen odborným lékařem. Diagnostický souhrn jednotlivých onemocnění žalobce byl uveden takto: pravostranná hemiparéza a hemihypestezie s maximem na akru pravé dolní končetiny, stav po parciálním odstranění meningeomu ve falx cerebri s krvácivou komplikací dne 20. 9. 2018, postoperační residuum nádoru na mozku dle kontrolního MRI z 6/2019 stacionární, epileptický syndrom na terapii, vertebrogenní algický syndrom Th a L páteře, porucha statiky a dynamiky páteře, svalová dysbalance, stav po disekci karotidy, komplikace angiografie 2018, jaterní steatóza lehkého st., porucha metabolismu cholesterolu, stav po rozvinutém léky indukovaném hyperkortikalismu, po vysazení úprava stavu, úzkostná porucha.
17. Žalobce byl ve sledovaném období řádně vyšetřen, podstoupil léčbu, neurochirurgický zákrok a rehabilitaci. Vzhledem k symptomatice a průběhu nemoci bylo postižení žalobce možné hodnotit jako postižení odpovídající kapitole VI, položce 1, 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde je uvedena míra poklesu pracovní schopnosti 20-35%, kdy s ohledem na doprovodnou nespornou funkční symptomatologii, kdy některé aktivity jsou vykonávány s obtížemi, svým funkčním dopadem možné hodnotit na horní hranici rozpětí, tedy 35%. Zařazení do položky 1c) ani 1d) není možné provést, zdravotní postižení neodpovídá tam uvedeným kritériím. Komise neshledala důvod pro změnu dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity a uvedla, že se nejedná o situaci dle § 6 uvedené vyhlášky.
18. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 11. 8. 2020 při rozhodování vyšel. Provádění dalších důkazů by bylo již nadbytečné. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35 %, přičemž nedosahoval více než 49%, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
19. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly. Žalované náhrada nákladů nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 30. března 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce